कत्तौ कर्मीण पूर्वे च तठ्चकं यदि दिचणाम्। न द्यादुवाह्मणेश्यय दैवेनातानतोऽथ वा । सहते समतीते त दिगुणा सा भवेद्भ्वम्। एकरात्रे व्यतीते ह्य भवेत् मतगुणा च वा। विरावे तद्गगुणा सप्ताचे दिगुषा ततः। मामे उचगुषा प्रोक्ता ब्राह्मषानाञ्च वर्षते। संवत्सरे व्यतीते तु सा तिकोटीगुणा भवेत्। कमे तद्युजमानानां सर्वञ्च निष्मालं भवेत्। स च व्रच्चावाप हारी न अमि ही त्यु विनरः । दिरही व्याधियुक्तय तेन पापेन पातकी। तद्ग्टहादुयाति चक्ती व गापं दत्ता सदार सम् ! वितरी नैय स्टक्ति तहत्तं त्रादतपेणम्। यवं सराय तत्पूजां तहता-मामराइतिम्। दाता न दीयते दानं यहीता च न याचते। जभौ तौ नरकं यातिन्छत्तरच्च प्रया घटः। नापरेराजमानचे दुयाचितृषु च दिच्चाम् । भवेदुमञ्ज खापहारी कुम्भीपाकं वजेदुधुवम्। वर्षवर्षं वसेत्तत यमदूरीन ताजितः। ततो भनेत् स चाण्डाको व्याधि-युक्तो दरिह्कः। पार्ययेत् पुरुषान् सप्त पूर्वाय सप्त-ब्रह्मवैवनी प्रकृतिखर्छ । प्राचिक्प-दिच्याद्वयः इसे मन्त्रभेदेनाभिमन्त्रसम् अप्रासिद्वः यह थे त सिमर्थनमातम् यथाह स्रायः स्रा स्र प्रश्रिश् । "क इटं कसा खदात् कामायादात् कामो दाता कामः प्रतिष्विता कामं यसद्भाविष कामेन ला-प्रतिस्ट्रह्मामि कामैतने दृष्टिरिंग द्यौस्वा ददात प्रचिनी प्रतिग्ट ह्यात्वित्यतीतास्त सुमन्तयेत् प्राचि"। स्तः 'वि हारदेशमतील नीतेषुदिचिषाद्रवीषु तन्त्रध्ये यत् प्राणि-द्रवां तदेतेनातुमन्त्रयतं नाराः। "अभिस्टघेदप्राणि" सुः "तन्त्रध्ये यदपाणि तद्भिक्षेत् नाराः। सा च यजपती तथाइ 'दिचिणा यजपती च दीचा सर्वेल पूजिता। यया विनापि विश्वख्य सर्वे कर्म त निष्कत्तम्' भाग० २ हाशशस्त्र १० नावि-कामेरे स्ती यथा ''या गौरवं भयं प्रेम सङ्गातं प्रेनायके। न मञ्चलन्यस्तापि सा जेया दिख्या वृधैः" रति विष्णुप॰ टीकायां खामी? ११विष्णौपु॰ । "यक्तूरः पेमनी टची दिचयाः दिचयान्वरः विष्णु तः। छ्छ दिग्देशादिव्यवस्थायासेव सर्वनासता तेन द्विणे गा-यकाः चन्यत्र द्विचाः(कृशनाः)द्रख्ये । "दिशः सपत्नी भय टिखणसाः" रमः "द्विग्पीयमवगस्य पङ्क्तिगः पड कियावनभव दिजय अस्। दि ज्यः चितपति-

व्यशिष्ययद्दिषाः सदिन राजस्वयकीः माधः। प्रान्तादौ दिल्लायकर्षस्य भेनं परायरो विधने। "जुते निर्शायने चैन दनोव्छिष्टे तथाऽन्दते। पतितानाञ्च समापे दिल्लायं न्यन्यां स्पृणेत्। अङ्गा विष्णु च स्द्रव स्रोमः स्वयोऽनजस्तथा। ते सर्वे चापि तिष्ठनि कर्षे विप्रस्य दिल्लायो"। १२व्याचारभेदे दिल्लायाचारमञ्द्रो हम्सम्। ११दिल्लायानी ए० "दिल्लायिम दिल्लाम् स्वाद्य ग्ट० ११२।१।

द्क्तिणकालिका स्तीदिक्षणा कालिका। शणवहृदये न्यस्त-दिक्षणपादायां कालिकायाम्।

दिस्णगील पु॰ कर्म॰। विषुवरेखातो दिश्वणस्थिते तुनादिराभिषट्ने यथाइ सि॰ भि॰ "ससोस्यगोलो भदनं यदाद्यं यास्योऽपरं सायनभागभानोः" दिश्वणायन मन्दे रङ्गनाय व्याख्या दृद्धा।

दिचिषतम् चयः दिच्छा-तिसन् सर्वनाम्नोहित्तगाते प्रविद्यानः ।१दिचिषयां दिशि । २दिचिषभागे च''पितभ्यो यसिषेपन्तु पर्वदिचिषतो इरेत्'' मतः ।

दिचिणतस्तपद्दे ति॰ दिचिषतः विरक्षो दिचिषभागे कपदेवृद्धा यस । दिचिषमागवृद्धायुक्तो ''श्विसञ्चो मा
दिचिषतस्तपदीः" कः १० । ११ । वृद्धाकसीण दिचिषती
विश्वानामिति कार्स्यते' भाः । दिचिषस्पतीरे ।
दिचिषतीर् नः कर्मः तीरस्थारभायः । नदादे
दिचिणत्रा स्ती दिचिष+वेदे नि॰ ता। दिचिषभागदौ ।
"धिष्ठ यज्ञं इस स्रा दिचिषत्राभिः' कः ६ १८ ।
दिचिषदिक् स्ती दिचिषा दिक्। सामेचया भेरती वि-

प्रक्रष्टिय । तद्विपः भीमः यैघाच्यः "स्र्र्यः भोमः चनापुतः भे हिनेयः यिनः गर्यो ।
भौग्यस्तिरयमन्ती य प्राच्यादिरिगधीयराः" ज्यो॰त॰ ।

तत् विनी यृष्टी भास्तरभूमिजी ययः इ

तत्व ''प्राच्यां भौग्यसराचार्यो याग्यां भास्तरभूमिन

जो । प्रस्तिक् भौरिकदीच्यां त्र भितेन्द्र दिग्वजान्वितौ"

तद्दिक्पतिः यकः ''दन्द्रो विद्धः पिष्टपतिनैवर्ष्ट तो वस्पो 
सन्त् । कुवेर ईगः पतयः पृगोदीनां दिगां क्रमात्"

सत्त् । कुवेर ईगः पतयः पृगोदीनां दिगां क्रमात्"

सत्त् । निह्न्विनि रागयच च्यलद्यग्यसिद्धाः ।

'रेन्द्रे मासुदराष्ट्यस्तु पगयो याग्ये स्वीर्याद्यक्तिन

वौक्षयां वलयुक् तथेय बिन्नः पानीयजायोत्तरे" ज्यो॰

त॰ उत्तेः । तिह्क्पतिरागवः द्यवन्यामकररात्रयः

यथाच्च ज्यो॰ त॰ ''प्रागादिकक्षमां नश्या यथारं स्थं